

عفونت پوست

عفونت پوست، یک عفونت باکتریایی است که دو لایه عمیق تر پوست یعنی درم و بافت زیرپوستی را تحت تاثیر قرار می دهد. عفونت، با دو نوع باکتری استرپتوکوک و استافیلوکوک مرتبط است و در واقع شایع ترین باکتری ها در ایجاد عفونت های پوستی هستند. اگرچه بسیاری از انواع دیگر باکتری نیز می توانند موجب این شرایط شوند.

باکتری استافیلوکوک در نقاط مختلف بدن انسان به صورت میکروفلور طبیعی وجود دارد و می تواند در شرایطی مانند استرس، بیماری های ویروسی، آسیب های بافتی و عواملی که سبب ضعف در سیستم ایمنی می شود موجب ایجاد طیف وسیعی از عفونت های پوستی و بیماری ها گردد. باکتری های استافیلوکوکی و استرپتوکوکی در صورت ایجاد هر گونه خراش یا زخم، می تواند وارد پوست شوند و با رشد و تکثیر خود، عفونت و التهاب ایجاد نمایند.

انواع عفونت های پوستی

فولیکولیت

فولیکولیت یک عفونت نسبتا شایع است که فولیکول های مو را تحت تاثیر قرار می دهد. این شرایط ممکن است به واسطه باکتری یا قارچ شکل بگیرد و موجب برآمدگی های کوچک و قرمزی می شود که با چرک پر شده اند.

فولیکولیت بین افراد مبتلا به آکنه بیشتر شایع است. اصلاح و کندن مو می تواند خطر ابتلا به این شرایط را افزایش دهد. در شرایطی که بیشتر موارد فولیکولیت بی نیاز از درمانی خاص بهبود می یابند، عفونت های شدید می توانند موجب ریزش دائمی مو یا بروز زخم شوند و ممکن است به یک دوره مصرف آنتی بیوتیک برای بهبود این شرایط نیاز باشد.

کورک

در شرایطی که فولیکولیت شامل عفونت یک فولیکول مو می شود، کورک به عفونت یک واحد کامل شامل فولیکول، غده چربی، ساقه و عضله راست کننده مو گفته می شود. کورک بیشتر در صورت، گردن، زیر بغل، باسن و ران ها شکل می گیرد و در صورت عدم درمان می تواند به یک آبسه تبدیل شود.

کفگیرک

کفگیرک خوشه ای از چندین کورک است که در کنار هم قرار دارند. این عفونتی بسیار جدی تر نسبت به یک کورک بوده و معمولا نیازمند رسیدگی پزشکی است.

زرد زخم

زرد زخم یک عفونت باکتریایی است که در لایه بالایی پوست به نام اپیدرم شکل می گیرد. این شرایطی بسیار واگیردار است و در کودکان بیشتر از بزرگسالان دیده می شود. ویژگی بارز زرد زخم شکل گیری پوسته ای عسلی رنگ است. زخم ها معمولا اطراف بینی و دهان شکل می گیرند، اما می توانند از طریق تماس پوست به پوست، لباس، و یا حوله به دیگر بخش های بدن نیز منتقل شوند. زرد زخم می تواند به واسطه باکتری های استرپتوکوک و استافیلوکوک اورئوس شکل بگیرد. درمان زرد زخم معمولا با آنتی بیوتیک های موضعی و نه خوراکی انجام می شود.

اریتراسما

اریتراسما یک عفونت پوست باکتریایی است و در بخش هایی که پوست با پوست در تماس است، مانند زیر بغل، کشاله ران یا بین انگشتان پا شکل می گیرد. به واسطه مکان و ظاهر، اریتراسما اغلب با عفونت های قارچی، مانند پای ورزشکار و خارش ژوک (خارش

کشاله‌ران) اشتباه گرفته می‌شود. در صورت عدم واکنش عفونت شکل گرفته در این مکان‌ها به درمان‌های ضد قارچ، احتمال ابتلا به اریتراسما وجود دارد و بیمار به یک دوره کوتاه مصرف آنتی‌بیوتیک نیاز خواهد داشت.

عفونت پوستی، چه علائمی دارد؟

علائم عفونت پوستی بسته به نوع آن متفاوت است. علائم شایع شامل قرمزی پوست و بثورات پوستی است. همچنین علائم دیگری مانند خارش، درد و حساسیت نیز ممکن است ایجاد شود. در صورت داشتن تاول‌های پر از چرک یا عفونت پوستی که خوب نشده و بدتر می‌شود باید به پزشک مراجعه شود

علائم عفونت شدید شامل موارد زیر است:

- چرک
- تاول
- ضخیم شدن پوست، ترک
- پوست تیره، پوستی به ظاهر نکروتیک یا پوستی که تغییر رنگ می‌دهد و درد می‌کند.

چگونه عفونت پوستی تشخیص داده می‌شود؟

معاینه پزشکی بهترین روش برای تشخیص عفونت پوستی است. غالباً پزشکان می‌توانند نوع عفونت پوستی را بر اساس ظاهر و محل مشخص کنند. پزشک ممکن است در مورد علائم سؤال کند و هرگونه برآمدگی، بثورات یا ضایعات را از نزدیک بررسی کند. به عنوان مثال: عفونت قارچی اغلب باعث یک دایره، بثورات پوسته‌دار مجزا می‌شود. در موارد دیگر، نمونه‌ای از سلول‌های پوستی می‌تواند به پزشک در تعیین نوع عفونت کمک کند. عفونت‌های پوستی می‌توانند در سراسر پوست و جریان خون پخش شوند

چگونه عفونت پوستی درمان می‌شود؟

درمان عفونت پوستی بسته به علت متفاوت است. بیشتر انواع عفونت‌های باکتریایی به خوبی به داروها پاسخ می‌دهند. برخی از انواع باکتری، مانند استافیلوکوکوس اورئوس مقاوم به متی‌سیلین (MRSA)، در برابر آنتی‌بیوتیک‌های رایج مقاوم هستند و درمان آن دشوارتر است. استافیلوکوک اورئوس مقاوم به متی‌سیلین عامل نگرانی و توجه بیشتر می‌شود زیرا در برابر درمان آنتی‌بیوتیکی استاندارد مقاوم است. این باکتری اغلب موجب زخمی جزئی روی پوست می‌شود، اما گاهی اوقات می‌تواند به عفونت‌های جدی و سرایت آن به جریان خون و عفونی شدن اندام‌های دیگر، مانند ریه‌ها یا دستگاه ادراری، نیز منجر شود. در صورت عدم درمان، استافیلوکوک اورئوس مقاوم به متی‌سیلین می‌تواند زندگی فرد را در معرض خطر قرار دهد. این باکتری به راحتی از فردی به فردی دیگر منتقل می‌شود و فرد اغلب پس از انجام یک عمل جراحی در بیمارستان به این عفونت مبتلا می‌شود.

درمان عفونت پوستی، بستگی به علت عفونت و شدت آن دارد. برخی از انواع عفونت‌های پوستی ویروسی ممکن است در طی چند روز یا چند هفته درمان شوند. عفونت‌های باکتریایی اغلب با آنتی‌بیوتیک‌های موضعی که مستقیماً بر روی پوست یا با آنتی‌بیوتیک‌های خوراکی اعمال می‌شوند، درمان می‌شوند. اگر فشار باکتری‌ها نسبت به درمان مقاوم باشد، برای درمان عفونت ممکن است نیاز به آنتی‌بیوتیک داخل وریدی تجویز شده در بیمارستان باشد.